

РЕШЕНИЕ

№ 1783

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110153522 по описа за 2022 година

Предявен е от „Софийска вода“ АД срещу И. А. С. , по реда на чл. 422 ГПК положителен установителен иск, с правно основание чл. 79, ал.1, предл. 1 от ЗЗД, вр. чл. 200 от ЗЗД за установяване дължимост на сумата **8635,16 лева**, представляваща главница за доставена и потребена вода, за периода 05.05.2012 г. до 11.06.2021 г., ведно със законната лихва от 25.11.2021 г. (датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК) до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 22772/17.12.2021 г. по ч. гр. д. № 67277/2021 г. по описа на СРС, 65 състав.

В исковата молба ищецът „Софийска вода“ АД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на неформален договор за предоставяне на ВиК услуги при публично известни Общи условия. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води) в имот, находящ се в гр. София, ж. к. „Христо Смирненски“, бл. 40, вх. А, ет. 1, ап. 1, кл. № 2800044706, като купувачът не е заплатил дължимата за периода от 05.05.2012 г. до 11.06.2021 г. цена в размер на 8 635,16 лева, формирана на база отчетените показания и издадените от ищцовото дружество, в изпълнение на разпоредбите на Общите условия, ежемесечни фактури. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК, ответникът И. А. С. е депозирал отговор на исковата молба. Счита предявения иск за частично основателен. Не оспорва наличието на валидно възникнало между страните в производството облигационно правоотношение с предмет доставка и потребление на вода и ВиК услуги. Прави възражение за погасяване по давност на претенциите на ищеца. Моли съда да отхвърли частично предявения иск, поради настъпила погасителна давност по чл. 111 б. „в“ ЗЗД за задълженията за периода 05.05.2012год. – 29.11.2018год. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК относно размера на претендираното юрисконсултско възнаграждение от ищеца.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от

фактическа страна следното:

Ищецът „Софийска вода“ АД е подал на 25.11.2021 год. заявление по чл.410 от ГПК за начислена от него на ответника потребена вода и такса канал за периода от 05.05.2012 год. до 11.06.2021 год. по издадени фактури, въз основа на което било образувано ч.гр.дело № 67277/2021 г. по описа на СРС,65 състав,като И. А. С. е подал в срок възражение срещу издадената заповед за изпълнение на .В срок заявителят е депозирал искова молба,с която е предявил установителен иск за вземането си.

Съдът е обявил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелства, че между страните е налице валидно облигационно отношение, по силата на което ищецът е доставял на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води) в имот, находящ се в гр. София, ж. к. „Христо Смирненски“, бл. 40, вх. А, ет. 1, ап. 1, кл. № 2800044706, в твърдяното количество. Спорно е наличието на предпоставки за погасяване на задълженията за част от периода по давност.

Предвид изложеното от правна страна съдът прие следното :

Предмет на предявения иск с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл. 79, ал.1, предл. 1 от ЗЗД, вр. чл. 200 от ЗЗД е установяване вземането на ищцовото дружество по издадена в негова полза заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, който е предявен в срока по чл.415 от ГПК в хипотезата на подадено възражение от ответницата срещу заповедта, поради което искът се явява процесуално допустим.

По делото не е спорно, че ответникът е потребител на доставяна от ищцовото дружество питейна вода и последното отвежда отпадъчните води, като е абонат за имот, находящ се в гр.София, ж. к. „Христо Смирненски“, бл. 40, вх. А, ет. 1, ап. 1, кл. № 2800044706 и се намира в договорни отношения с него основаващи се на Общите условия одобрени от ДКЕВР.

Налице е законовоустановена дефиниция на това кои лица са потребители на ВиК услуги. Така, според § 1, ал. 1, т. 2, б. "а" от Закона за регулиране на водоснабдителните услуги потребители на водоснабдителните и канализационните (ВиК) услуги по чл. 1, ал. 1 от закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги, респ. юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост /б. "б"/. Аналогична е разпоредбата и на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи – потребители на услугите В и К са: собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води /т. 1/; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради-етажна собственост /т. 2/; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение /т. 3/.

Между страните по делото не съществува спор относно факта, че ответникът е бил собственик на процесния имот и че той е бил титуляр на партията на имота, както и че имота е бил водоснабден.

Основното задължение на ответникът като потребител и купувач на доставяната питейна вода е да заплаща по определените цени и в предвидените за това срокове, уговорени в общите условия. По делото се установи възникване на главно задължение. Ответникът изпада в забава, съобразно установеното в общите условия на ищеца, а именно след изтичане на 30 – дневен срок за доброволно изпълнение след датата на фактуриране.

Ответникът е направил възражение за погасителна давност за вземанията, което е частично основателно.

Заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК е депозирано на 25.11.2021 год., следователно погасени по давност са всички вземания, с настъпил падеж към **25.11.2018 год.**, предвид *Тълкувателно решение №3/2011 г. от 18.05.2012 г. на ОСГТК на ВКС* относно понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Вземанията за консумирана питейна и отдадена канална вода покриват признаците на понятието „периодични плащания“, което налага извода, че приложима по отношение на тях е кратката тригодишна погасителна давност, установена в чл. 111, б. „в“ ЗЗД.

Следва да бъде взето в предвид и спирането на всички срокове, включително и давностите, съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /ЗМДВИПОРНС/ до отмяната на извънредното положение и при условията на **§ 13 от ПЗР** към Закон за изменение и допълнение на закона за здравето, ДВ, бр. 44 от 2020 год. **за периода от 13.03.2020 год. до 20.05.2020 год., вкл./2 месеца и 7 дни/.**

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД, давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения /каквито са процесните за главница/, давността тече от деня на падежа.

Съгласно чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от Общите условия от 2016 г. ВиК операторът сочи, че бил издавал ежемесечни фактури при наличие на консумация и/или служебно начисляване на количества. Потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Вземането по фактури, издадени за задължения в периода 05.05.2012 год. – 31.07.2018 год., вкл. са станали изискуеми преди 19.09.2018 год., поради което са погасени по давност.

Непогасени по давност се явяват вземанията за периода от 01.08.2018 год. до 11.06.2021 год.

Тук следва да се отбележи, че от страна на ищеца не са представени фактурите, издадени за задълженията в процесния период. Но предвид, че искът се явява доказан по основание, предвид, че са извършени В и К услугите от страна на ищеца, то на основание чл. 162 от ГПК съдът следва да определи размера му по негова преценка.

Размерът на непогасените по давност вземания и за периода, за който ответникът отговаря, а именно 01.08.2018 год. – 11.06.2021 год., определени от съда /на годишна база, при положение, че се претендират задължения за период от 9 години/, възлиза на **2 878,40 лв.**

До пълния предявен размер от 8 635,16 лв. и за периода 05.05.2012 год. – 31.07.2018 год. същия следва да бъде отхвърлен като неоснователен, погасен по давност.

По разноските :

При този изход на делото и с оглед изрично направеното искане, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в исковото производство и заповедното производство съразмерно с уважената част от исковете.

В заповедното производство ищеца е направил разноски в размер на 222,70 лв. /172,70 лв. – д.т. и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение/, като съразмерно уважената част от претенциите му се следва сумата от **74,23 лева.**

В исковото производство е направил разноси в размер на 272,71лв. ,от които 172,70лв. д.т. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.,определено от съда,съгласно чл.78,ал.8 от ГПК. Съразмерно уважената част от претенциите му на ищеца се следва сумата от **90,90лв.**

Направено е възражение от ответника за размера на юрисконсултското възнаграждение е неоснователно,предвид, че и в двете производства са определени минималните размери ,съгласно чл.25,ал.1 и ал.2 от Наредбата за заплащането на правна помощ,която се прилага ,съгласно чл.37 ,ал.1 от ЗПП ,предвид чл.78,ал.8 от ГПК.

Мотивиран така и на основание чл.422 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , на основание чл. 422 ГПК, че И. А. С., ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Христо Смирненски“,бл.40,вх.А,ап.1, **дължи на** „Софийска вода” АД , ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Младост 4“, ул.“Бизнес парк София“ № 1, сграда 2А, на основание чл.79,ал.1,пр.1 от ЗЗД вр. чл.200 от ЗЗД сумата в размер на **2 878,40 лева**, представляваща главница за доставена и потребена вода, за периода 01.08.2018 г. до 11.06.2021 г., ведно със законната лихва от 25.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 22772/17.12.2021 г. по ч. гр. д. № 67277/2021 г. по описа на СРС, 65 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Софийска вода” АД , ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Младост 4“, ул.“Бизнес парк София“ № 1, сграда 2А **против** И. А. С., ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Христо Смирненски“,бл.40,вх.А,ап.1 ,положителен установителен иск по реда на чл.422 от ГПК ,с правно основание чл.79,ал.1,пр.1 от ЗЗД вр. чл.200 от ЗЗД ,за разликата от уважената част от **2 878,40 лева**, представляваща главница за доставена и потребена вода, за периода 01.08.2018 г. до 11.06.2021 г.,до пълния предявен размер от **8635,16 лева** и за периода от 05.05.2012год. до 31.07.2018год. ,вкл. , за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 22772/17.12.2021 г. по ч. гр. д. № 67277/2021 г. по описа на СРС, 65 състав ,като неоснователен ,погасен по давност.

ОСЪЖДА И. А. С., ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Христо Смирненски“,бл.40,вх.А,ап.1 **да заплати на** „Софийска вода” АД , ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Младост 4“, ул.“Бизнес парк София“ № 1, сграда 2А на основание чл.78,ал.1 от ГПК , сумата в размер на **74,23 лв.** , разноси в заповедното производство и сумата от **90,90лв.** ,разноси в исковото производство ,съобразно уважената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____